

WEC TREK is het korte termijn zendingstraject van enkele weken tot twee jaar. Je leert het zendingswerk kennen en draagt er tegelijkertijd op effectieve en gerichte manier aan bij. 'Trekker' zetten zich in voor een specifiek project in situaties waar hun vaardigheden hard nodig zijn. Onlangs vertrok een nieuwe Trekker naar het MO, een werelddeel met veel onrust en lijden. In dit artikel vertelt ze iets over haar motivatie.

Even voorstellen...

Mijn naam is Geertje, ik ben dertig jaar en heb het voorrecht dat ik opgegroeid ben in een gelovig gezin en een traditionele gemeente waar ik nog steeds mijn plekje heb. Als kind leerde mijn moeder mij bidden. Zij heeft een belangrijke rol gespeeld in mijn geloofsopvoeding.

Op de middelbare school raakte mijn geloof eerst wat op de achtergrond, maar vanaf mijn zeventiende werd het een dagelijks zoeken en bidden. Toen ik in België stage liep voor mijn HBO-verpleegkunde opleiding, wandelde ik regelmatig op een stille plattelandsweg om God te zoeken. Ik nam dan mijn Bijbel onder mijn jas mee, want ik wilde niet dat mijn huisgenote het zag. Daar ervoer ik Gods trekkende liefde en Hij sprak tot mij heel bijzonder door Psalm 45:11-12.

In de kerk groeide ik in geloof en mijn belijdenisdienst was heel belangrijk

voor mij. Jezus is mijn Redder, Hij 'raapte mij op, waste me schoon, en kleepte mij' (Ez. 16). Hij is het die mij leidt in alles, zoals de Herderspsalm zegt. Hij is 'mijn Liefste, waarop ik mag leunen' (Hgl. 8) en mijn Toevlucht (Ps. 46).

Zending en evangelisatie hadden toen al mijn interesse en ik schreef een brief naar een zendingsechtbaar. Ik kreeg een uitgebreid antwoord en verwonderde mij over de liefde die uit hun brief sprak. Ik bleef hun werk volgen en we hielden (e-mail) contact.

Als verpleegkundige heb ik brede ervaring opgedaan: op de chirurgie, als wijkverpleegkundige en in een huisartsenpraktijk als praktijkverpleegkundige somatiek. Hier in het MO ben ik nu aan het werk in een ziekenhuis op een afdeling voor longpatiënten en kan daar met mijn ervaringen een goede bijdrage leveren. Ik zie veel momenten

waarop het Licht verspreid wordt. Deze 'TREK' van zes weken is voor mij een oriëntatie.

Ondanks de korte uitzending kreeg ik toch een goede voorbereiding op het WEC kantoor om me klaar te maken voor wat me te wachten stond. Het waren fijne dagen van goed contact met het laagdrempelige WEC team. Ik leerde er over de basis en zendingprincipes van WEC, waar ik me volledig in herken. Het land waar ik werk is een 'beperkt toegankelijk land' en het is lastig erover te communiceren. Daarover werden we goed geïnstrueerd.

Ik vertrouw erop dat deze TREK periode mij antwoorden zal geven voor mijn toekomst en waarheen de volgende stap zal leiden.

Colofon

No. 2, apr. - juni 2018, jaargang 56.

WEC Nieuws is een kwartaaluitgave van **St. WEC Nederland**
Waalstraat 40
8303 DH Emmeloord.

Directie: Silvan en Thamar Hamstra en Kezia Schoonveld.

Eindredactie: Hans Frinsel

Giften met aangegeven bestemming worden, zonder aftrek van onkosten, aan het betreffende zendelingenproject overgemaakt. Het is mogelijk St. WEC Nederland testamentair te gedenken.

Bankrekening St. WEC Nederland:
IBAN NL 98 ABNA 0426 839 536.
Incassant nummer is
NL12ZZZ564954390000

ANBI registratie St. WEC Nederland:
no. 852153958.

Telefoon: (0527) 616 521
Mail: info@wec-nederland.org
Internet: www.wec-nederland.org
Facebook: WECNederland

In dit nummer o.a.

- Soms eenzaam maar nooit alleen
- Vriendschappen als strategie en om te overleven
- Alleen in een gebied groter dan Nederland
- Even kennismaken: 'Trekker' in het MO

NIEUWS

VAN WEC NEDERLAND

Een eenzame zending? Dat lijkt met zichzelf in tegenspraak. Het werk van een zending is toch om contacten te maken? Denk je eens in dat je in een plaats woont waar je als buitenstaander of indringer bekeken wordt, ver van familie en vrienden, zonder de 'warme deken' van een gemeente, of zelfs zonder teamleden. Het kost vaak jaren om barrières van taal en cultuur te doorbreken. Daarover gaan de verhalen van enkele WEC werkers op 'eenzame' posten. Hun ervaringen illustreren vooral hoe hard zij onze voorbede nodig hebben.

Soms eenzaam maar nooit alleen

Elianne in Oost Azië

God is trouw, Hij komt Zijn beloften na en doet altijd meer dan wij kunnen bidden of beseffen. Hij is een goede Vader die ons geen stenen voor brood zou geven. Dat geloven we toch? Hij plaatst 'eenzamen in een huisgezin' (Psalm 68:7).

In de afgelopen tien jaar heb ik momenten van eenzaamheid gekend, meestal wanneer ik het gemis van iemand of iets ervoer, zoals mijn familie, bijvoorbeeld wanneer ik me niet begrepen voelde door mijn huisgenote. Of na een periode van hechte vriendschap, waarbij de vriendschap tot een einde kwam. Of na het vertrek van teamleden en er geen vervanging kwam.

Ook na het heengaan van mijn vader, ervoer ik dat gemis. Maar mijn leven is er niet slechter op geworden. In tegendeel. Leven en werken onder de mensen van mijn roeping

in het verre oosten en het goede nieuws met hen te mogen delen, was altijd mijn droom. Ik leef de vervulling van die droom: dat deze mensen ware aanbidders van de Here God zullen worden!

Een half jaar lang heb ik in een stad in de bergen gewoond waar nog twee leden van ons team en twee andere werkers woonden. Ik voelde mij daar niet eenzaam, omdat ik enorm had uitgekeken daar te wonen en te werken.

Vaak denken mensen dat ik eenzaam ben, omdat ik in een stad woon waar erg weinig christenen zijn, of omdat ik ver van mijn familie woon. Evangeliseren is hier verboden. Toch zijn er christenen (ongeveer 0,1%) die wekelijks samenkomen.

Voelde ik me dan nooit een vreemde of eenzaam en verlaten? Zeker wel. Ik verloor

mijn portemonnee en de vinder wilde dat ik hem terug zou kopen voor heel veel geld. Hetzelfde gebeurde met mijn telefoon. Ik dreigde uitgebuit te worden door mijn huisbaas, maar Vader stak er een stokje voor. Ik ben vaak uitgelachen en niet begrepen, heb domme fouten gemaakt wat taal betreft, maar ook cultureel. Dan voel je je eenzaam tussen de mensen. Ik ben in allerlei vreemde en soms beschamende situaties terecht gekomen, maar ben er, God zij dank, weer uit gered.

Toen ik vanuit een zuidelijke provincie naar mijn huidige locatie verhuisde, kreeg ik zo'n hekel aan de lokale mensen, omdat ze mij niet begrepen en ik voor de gek werd gehouden. Ik deelde dit met mijn vrienden en familie. Zij baden voor verandering en daardoor kreeg ik hernieuwde liefde voor mijn land en de bevolkingsgroepen die hier wonen. Is er iets onmogelijk voor God?

THEMA: EENZAAMHEID

Meer weten over WEC Trek?

Bezoek de WEC Trek website: <https://wec-nederland.org/kort-wec-trek/>
Voor contact mail naar trek@wec-nederland.org of bel 0527 616521.

You've got what they need ...

Jesus!

ERVAAR ZELF 3 TOT 18 MAANDEN OP HET ZENDINGSVELD. MEER WETEN? [TREK@WEC-NEDERLAND.ORG](mailto:trek@wec-nederland.org)

Volken

Pakistan telt ongeveer 200 miljoen inwoners. Daarvan is 96% moslim en iets meer dan 2% christen. De landstaal is Urdu, maar er worden meer dan 70 talen gesproken en er is een grote culturele diversiteit.

Pakistan

In 1947 werd Pakistan onafhankelijk van Groot Britannië. Er is een groot verschil tussen arm en rijk. Zo'n 70% woont in dorpjes en leeft van het werk op het land. In de steden wonen de armen dicht op elkaar. Daar maken ziekte, gebrek aan schoon drinkwater, corruptie en misdaad het leven uitzichtloos. Kinderen zijn vaak gedwongen te werken om het inkomen aan te vullen.

Officieel is er vrijheid van godsdienst, maar de fanatieke islam heeft het land in zijn greep. Anti-godslastering wetten worden vaak misbruikt om christenen en andere religieuze minderheden vals te beschuldigen.

Regelmatig worden kerken vernield, christenen geslagen, ontvoerd, gedood of verkracht zonder gevolgen voor de daders. Ook toegang tot goed onderwijs of werk is moeilijk voor christenen.

Bijbelvertaling is lastig uit te voeren en het NT is er slechts in zeven talen. Door het lijden vinden veel christenen het moeilijk hun vervolgers het onrecht en de misdaden te vergeven. 🌐

Bronnen:
<https://en.wikipedia.org>
www.citizenngo.org
<https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2006/pakistan>
Worldwide Extra Autumn 2016

- Bid dat het Evangelie overal in Pakistan bekend mag worden.
- Bid dat de geestelijke blindheid zal verdwijnen en velen het Evangelie zullen aannemen.
- Bid voor de vervolgdgen, maar ook voor de vervolgers.

Alleen in een gebied groter dan Nederland

Wat als je de enige zedingswerker in een onbereikt Nederland was?
Dat is de realiteit van deze werker in een groot land in Azië.

Ellen in Oost Azië

Al 17 jaar werk ik onder een onbereikte bevolkingsgroep. Dat betekent per definitie dat er weinig tot geen gelovigen zijn. Toch is dit echt mijn thuis geworden en ik ervaar het als een zegen al zo lang onder deze mensen te mogen wonen en werken. Ik ben alleenstaand, maar voel me nooit alleen, want de Heer Jezus is mijn leven en Hij is altijd bij me.

Dat ik hier nog werk is niet vanzelfsprekend, want het overheidsbeleid is steeds strenger geworden. De regering wil niet dat buitenlanders 'buiten wonen' en heeft hen zoveel mogelijk naar de steden gehaald. Ook zijn veel buitenlanders uitgewezen en uiteindelijk was ik de enige werker die nog woont in een gebied dat groter is dan Nederland.

Ik moet toegeven dat er momenten zijn dat ik mij eenzaam voel. Ik maak deel uit van een team en eigenlijk vinden we dat niemand van ons alleen zou moeten wonen en werken. We arbeiden immers samen om Gods Koninkrijk te zien ontstaan onder onze mensen. We proberen dan ook om elkaar te bemoedigen en te helpen, ook al woon ik acht uur bij de anderen vandaan. Ik heb daarom niet het

gevoel dat ik alleen sta in het werk. Maar praktisch gezien moet ik wel alles zelf doen, samen met de Heer. Ik voel vaak het gemis van anderen met aanvullende gaven die nodig zijn in het werk. Maar de Heer weet dat en ik weet dat Hij een Goede God is en goede plannen voor ons heeft.

Toch denk ik niet dat het ooit Zijn bedoeling was, dat Zijn werkers ergens alleen zouden staan in Zijn dienst. Hij stuurde zijn discipelen er twee aan twee op uit. Maar wat doe je als je al die mensen om je heen ziet, die al eeuwenlang vast zitten in de klauwen van de boze en nooit een kans hebben gehad om Het Goede Nieuws te horen? Je gaat niet weg omdat je je eenzaam voelt. Wij als groep willen er zoveel mogelijk op uit gaan om hen dat Goede Nieuws te vertellen. Mijn vraag is wel waarom veel volgelingen van onze Heer Jezus in het Westen, zoals Nederland, niet doen wat Hij vraagt: "Ga en maak alle volken tot Mijn volgelingen..." Bid de Heer van de oogst, dat Hij Zijn werkers zal uitzenden! Als meer volgelingen van Jezus dat zouden doen, dan zouden wij als werkers niet meer 'alleen' in die onbereikte gebieden hoeven te zijn. 🌐

Veldnieuws

Vriendschappen als strategie en om te overleven

Veldnieuws

Een zedingswerker hoeft niet ver te gaan om zich toch eenzaam te voelen...

Door David en Christa Kerkhof

Aan de voet van de Pyreneeën, met kusten van steile rotswanden waar het land overgaat in de golf van Biskaje, wonen de Basken. Dit eigenzinnig volk woont hier al sinds mensenheugenis. In de vijfduizend jaar dat ze hier wonen, hebben ze overheersers zien komen en gaan, en werden ze uiteindelijk ingelijfd door het huidige Spanje. Een roerige geschiedenis. De vijf oorspronkelijke Baskische stammen die dit prachtige land bewoonden met zijn glooiende hellingen, altijd groene valleien en rotsachtige bergen, vormen nu één Baskisch volk, maar wel verdeeld door de landsgrenzen van Spanje en Frankrijk.

We wonen sinds 2001 in Spaans Baskenland waar we hopen en geloven, dat een gemeente van Basken zal ontstaan. Maar zover is het nu nog niet. Hoewel de Bask in naam katholiek is, zijn de meesten in hun

dagelijkse leven of bewust atheïst, of geloven ze gewoon niet in de God van de Bijbel.

Om hen te bereiken met Gods reddende boodschap proberen we een brug te bouwen door middel van vriendschappen. Zo aan de oppervlakte lijkt dat wel aardig te lukken. Door deel te nemen aan allerlei activiteiten hebben we veel mensen leren kennen. We zijn lid geworden van een plaatselijke bergclub en zingen ieder in een koor. Daardoor zien we bijna altijd wel een bekende als we op straat lopen en hebben we regelmatig goede gesprekken.

Maar om nou te zeggen dat we diepere vriendschappen met Basken hebben opgebouwd? Zover zijn we nog niet. Daarnaast wonen onze dichtstbijzijnde collega's ruim 40 km verderop en die zien we ook niet zo vaak. Dus zijn we vooral op elkaar aangewezen en

Wilt u meedoen met bidden voor WEC? Dat kan!

Elke maand geven wij een gratis gebedskalender uit, met voor elke dag een dank- en/of gebedspunt van één van onze werkers. Door dagelijks voor hen te bidden, kunt u meewerken aan de uitbreiding van Gods koninkrijk op deze wereld. U kunt zo meeleven met wat onze werkers meemaken en met hen op de bres staan in moeilijke situaties. U kunt God loven en danken, als Hij uw gebed verhoort.

U kunt zich opgeven via onze website. Ga naar www.wec-nederland.org/bidden/ en vul het contactformulier voor de maandelijkse gebedskalender in. Telefonisch opgeven mag ook: 0527-616521.

Gebbedskalender

proberen met mensen in contact te komen en deel van hun groepen te worden. Behalve dat dit de effectieve manier is om hen met het evangelie te bereiken, is het ook de enige manier om hier te overleven zonder naaste familie, vrienden of collega's in de buurt.

Toen we trouwden kozen we bewust om Gods weg te gaan, waar ons dat ook heen zou leiden. We doorliepen Cornerstone in Beugen en als gezin vertrokken we naar Baskenland, ver bij familie en vrienden vandaan. We moesten steeds weer nieuwe keuzes maken om het doel te bereiken. Steeds offerden we weer wat op. Maar God wijst de weg. Dit brengt soms eenzaamheid met zich mee: vroegere vriendschappen vervagen, ons thuisfront begrijpt niet altijd waarom we bepaalde dingen doen, we kunnen niet altijd bij onze dochters in Nederland zijn én we zullen hier nooit 100% thuis zijn. Toch weegt dat alles niet op tegen de vreugde die voor ons ligt, omdat God een plan heeft voor dit volk dat Hij lief heeft. 🌐